

професіоналізм, а всьому людству – рухатися в напрямку незалежності, зрілості, соціальної відповідальності і творчої спрямованості.

Без саморозвитку людина не може – це спосіб існування її як відкритої системи, але існує і певний діапазон здатності людини до збереження власної цілісності. Якщо спосіб життя доведеться змінювати, і до цього людина готова більшою чи меншою мірою, то стиль життя, що характеризує динаміку виходу, проявляє себе в позиції, яку займає людина щодо самого виходу: шукати можливості, чекати їх появи, ухилятися від них тощо. Готовність перетворити можливості в дійсність і є ознакою інновативності. Рівень готовності людини до зміни способу життя дозволяє трансформувати поведінку адекватно нових умов з більшою або меншою легкістю.

Література:

1. Hagen, Everett E., How Economic Growth Begins: A Theory of Social Change. *Journal of Social Issues*, Vol. 19, Issue 1, 1963, p. 20 – 34.
2. Inkeles Alex. *Becoming Modern: Individual Change in Six Developing Countries*: Harvard University Press; First Edition 1974, 437 p.
3. Шевченко В. Н. Инновационная личность как социальный тип. *Научные ведомости*. 2010. № 2 (73). С. 37–51.
4. Роджерс К. Р. *Взгляд на психотерапию. Становление человека* / пер. с англ.; общ. ред. и предисл. Е. И. Исениной. М. : Прогресс, 1994. 480 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-97>

СУДОВА ПРАКТИКА ЩОДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИЙ СПІР»

Семенчук Н.О.

*здобувач кафедри конституційного
та адміністративного права*

Запорізького національного університету

Згідно із положеннями чинного адміністративно-процесуального законодавства України встановлюються, що предметна юрисдикція адміністративних судів поширюється на врегулювання ряду категорій публічно-правових спорів. Категорія «публічно-правовий спір» є центральною категорією адміністративно-судочинного законодавства України, в тому числі у частині визначення змісту публічно-правових

спорів у сфері містобудування. Згідно із положеннями статті 4 КАС України розмежовуються дві категорії «адміністративна справа» та «публічно-правовий спір». Визначається, що адміністративною справою є певний публічно-правовий спір, переданий на розгляд адміністративного суду [1].

Згідно із ст. 4 КАС України визначається, що публічно-правовими спорами, що відносяться до юрисдикції адміністративних судів, відносяться такі спори, де: однією із сторін є суб'єкт, що виконує публічно-владні управлінські функції, а також виконує делеговані повноваження; один із учасників є надавачем адміністративних послуг, і при цьому спір виник через недотримання процедури їх надання; один із учасників справи є учасником виборчого процесу чи процесу референдуму, і порушення виникло внаслідок недотримання виборчого законодавства [1].

При цьому існує нормативна прогалина щодо встановлення змісту категорії «публічно-управлінські функції». Однак на рівні судової практики робляться спроби її визначення. Зокрема, відповідно до змісту інформаційного листа Верховного Суду України від 08.11.2005 № 3.2.-2005 визначено, що врегулювання спорів, що виникають у господарській сфері, до яких віднесено і публічно-правові спори у сфері містобудування, відносяться до юридичних адміністративних та господарських судів залежно від характеру спору та суб'єктного складу їх учасників [2]. Така ж позиція викладена відповідно до змісту інформаційного листу Вищого господарського суду України відповідно від 25.11.2005 № 01-8/2228 [3], а також в інформаційному листі Вищого господарського суду України від 05.01.2006 № 01-8/12 [4].

Виходячи із положень Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20.05.2013 р. № 8 «Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів», закріплюється розуміння категорії «владна управлінська функція» як діяльності усіх суб'єктів владних повноважень, що спрямовується на забезпечення реалізації Конституції України та Законів України [5]. Такий підхід не повною мірою відображує зміст управлінської функції держави і протирічить пункту 22 зазначеної Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20.05.2013 р. № 8 «Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів», де встановлюється, що суди, вирішуючи цивільні, господарські, кримінальні, адміністративні справи та справи про адміністративні правопорушення, не є суб'єктами владних повноважень, які здійснюють владні управлінські функції [5]. Тобто фактично зазначеною Постановою Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20.05.2013 р. № 8 функція судового контролю не віднесена до управлінських функцій, а відтак не є функцією держави, що

не відповідає законам формальної логіки та системно-структурного розуміння системи держави та права.

Література:

1. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 6 липня 2005 року № 2747-IV. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>

2. Щодо застосування господарськими судами України положень процесуального законодавства стосовно розмежування компетенції між спеціалізованими адміністративними і господарськими судами: лист Верховного Суду України від 26.12.2005 р. № 3.2.-2005. *Вісник господарського судочинства*. 2006. № 2.

3. Про інформаційний лист Верховного Суду України від 08.11.2005 № 3.2.-2005: лист Вищого господарського суду від 25.11.2005 р. № 01-8/2228. *Бізнес: законодавство та практика*. 2006. № 7.

4. Про інформаційний лист Верховного Суду України від 26 грудня 2005 року N 3.2.-2005: лист Вищого господарського суду України від 05.01.2006 р. № 01-8/12. *Вісник господарського судочинства*. 2006. № 2.

5. Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів: постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20.05.2013 р. № 8. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008760-13#Text>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-98>

ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ З СУБ'ЄКТАМИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Губачова Д.В.

*здобувачка кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету*

Станом на теперішній час, суб'єктний вимір адміністративного права зазнав суттєвих змін: інституціоналізація органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів, яких наділено делегованими повноваженнями в якості суб'єктів публічної адміністрації; наділення